

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Tinerimea catolică.

Tinerime catolică din
România tu când te
vei trezi, ?

(„Vestitorul“)

Cuvântarea Papii Piu XI.

(Continuare III.)

Unitatea și universalitatea Bisericii! Nici odată nu s'a arătat așa vădit; se arată zi de zi prin multe fapte, mai ales în acest an sfânt, și cu câtă splendoare! Universalitatea sunteți înșiși voi, cari de-a voastră parte contribuiți ca ea să strălucească.

Anul jubilar proclamă sfințenia Bisericii.

Iată *sfânta* Biserică! Ce v'a adus pe voi la Roma? Intențiunea de-a vă sfinți. „Acesta e Anul sfânt, chemarea la rugăciune, adresată întregii lumi catolice; veniți de vă adăpați din tezaurii sfințeniei! Veniți de vă îmbogățiți sufletele voastre cu bogățiile jubileului!“

Iar lumea catolică, ca prin 'ntr'un instinct al sfințeniei, a înțeles invitarea Mamei, și-a venit! Și mama-i așteptă: ea le-a pregătit nu numai tezauri de iertare, de rugăciune și de haruri, ci și-o înaltă lecție de sfințenie, care-i place foarte Ei, care e marea Stăpână, *marea formatoare a sfinților*; iată în această neasemănată serie de

beatificări și de canonizări o adevărată expoziție a sfințeniei, potrivită tuturor condițiilor de viață, tuturor gusturilor, tuturor dispozițiilor sufletești, produse de grație.

In Roma totul amintește origine apostolică.

Și o mai vedeți încă, cu proprii voștri ochi, împodobită cu o altă notă distinctivă, cu carea marele Autor divin a voit să îmbogățească Biserica sa, notă de pe care oricine poate să recunoască, *în ori care moment*, ca de pe un bilet de identitate, adevărate Biserică a lui Isus, unica Biserică dumnezească; voi ați găsit aceste dovezi, aceste mărturii în toate pietrele Romei. Căci în aceasta Romă sfântă, în aceasta Romă eternă și pietrele grăiesc, și pietrele strigă. Le auziți proclamând îndeosebi apostolicitatea acestei dumnezești Internaționale. Celce e de prezent ultimul urmaș al lui Petru — nu însă numai după timp — vă vorbește în acest moment tocmai ca și cum a vorbit însuș Petru sub aceste basilici, în aceste Catacombe, pentrucă papa cel viu, ori ce nume ar avea și ori în care moment și-ar deprinde slujba, va fi în todeauna cel mai recent inel al acestui lanț de aur, prin care e legată Biserica romană, și prin ea toate acele biserici a căror Mamă e,

cu aposiologii, cu Petru, „*piatra de temelie*“ și prin trântul cu Insuș Intemeietorul Ei divin, Considerație plină de o exuberantă bucurie! Această Biserică ce-o vedem Noi, în care trăim Noi, această Biserică de prezintă atât de mare, atunci însă atât de mică, este *identică-aceeaș persoană mistică, care a vorbit cu sf. Petru, cu Hristos!*

(Vă urma)

Biserica este așezământ conducător.

(Urmare.)

Dar au intervenit tulburările veacului XVI. și revoluția sufletelor. Se părea că se clătină temelia Bisericii.

Milioane s'au despărțit de trupul Bisericii. Mii și mii au apucat hârlețul la mână pentru de a săpa groapă celei mai bune mame: Bisericii, care i-a născut, nutrit și crescut pe acești fii nemulțumitori. Milioane au aruncat blăstăm și moarte asupra capului ei cărunt vrând să străpungă cu pumnalul ureilor păcătoase inima ei. Dar milioanele au părăsit câmpul de luptă, așezemintele lor — făptură de mâni slăbănoage ominești — sunt în stare de ruină, cari vor fi măturate de valurile vieții. Biserica trăiește și învinge, căci porțile iadului nu-o pot birui.

Biserica însă a trebuit să întimpine lupte și mai grele; reformatorii veacului al XVI. au început a predica, că omenimea trebuie slobozită de sub jugul răpitor de libertate al Romei. Vestigi cărțurari — așa numiți Enciclopediști — au luptat cu peana iar ucigașii revoluției franceze cu barda ascuțită (ghilotine) pentru a infăptui gândul diavolesc de a zugruma Biserica. Făimosul Napoleon, și-a pus mâna de fer și asupra Romei aruncând

în prinsoare pe venerabilul bătrân Piu, urmașul legiuit al Sfântului Petru. Dar ucigașii ingrozitori ai revoluției franceze nu mai sunt. Napoleon alungat și părăsit de toată lumea moare pe inzulă Sf. Elena și Biserica stă, trăiește, luptă, învinge și porțile iadului n'o pot birui. Cu toate că vrășmașii Bisericii și astăzi sunt în număr de legion, cu toate că, dacă cândva, mai vârtos azi ar avea locul rugămintea plină de ingrigiorare a învaceilor călători spre Emmaus; „rămâi cu noi Doamne, căci cătră seară este și s'a plecat ziua“ — se poate spune, că nici când nu s'a bucurat Biserica de o vază mai mare nici când legătura sfântă a dragostei și alipirei n'a împreunat sutele de milioane a credincioșilor mai strâns cu Roma, ca în zilele noastre. Capete încoronate împărați și regi se pleacă cu adâncă smerenie înaintea ei, cei mai vestiți cărțurari și bărbați de artă își dau silința de a-o cunoaște după valoarea ei sfântă, o admiră și de glasul ei — de Evangelia sufletelor — ascultă lumea întreagă. Nimic nu e statornic, toate sunt trecătoare, numai Biserica noastră este pentru vesnicie, stă, trăiește, luptă, învinge: Roma și azi e aceea, ce a fost înainte cu 1000 ani! Biserica, stâncă, pe care porțile iadului n'o pot birui. (Va urma)

Cinstirea Sf. Cruci și a Icoanelor.

P. Birlea

Vedem că și contrarii noștri întrebunțează icoane sfinte, după cum am văzut în Epoca de aur și la adventistii de ziua 7-ea, pentru aceea trebuie să cinstim și pe mai departe, icoanele sfinte.

Cumcă Dumnezeu *aproabă cinstirea crucii și a icoanelor mai vedem*

din locul următor: in sf. Scriptură referitor la judecata de pe urmă. „Și va apărea pe cer semnul fiului omnesc.“ S. Biserica o tâlcuește că crucea Dlui se va arăta. Deci este semn sfânt.

Bunul Dumnezeu mai nou arată minunile sale prin sf. cruce. Așa la 1919 in *Limpas* (Spania) o cruce care inchipuia pe Hristos răstignit, in stare de agonie. Iată ce se scrie *Manuel Riuzi episcop din Cuba*. „An văzut pe Hristos cum și a deschis gura, și apoi iarăși a închis-o, așa cași cum ar muri, pe obrazul lui Hristos s'a văzut frică de moarte și supărarea, cași cum ar muri.“ Vedem că Dumnezeu i-și arată minunile sale prin s. icoane. Minunea aceasta s'a repetit de mai multe ori și la alți, mai mulți de 5000 oameni au văzut minunea aceasta. Au mers și doctori căci au cugetat că-i înșelăciune. Inșă și ei au văzut schimbarea chipului lui Hristos așa scrie *Doctor Jesus de Hoyo* in anul 1919 *Mai 18*. „N'a fost înșelăciune, căci Hristos și-a deschis și apoi iarăși închis gura cași un moribund, mă jor că e drept!“

Tot aici s'au mai întâmplat vindecări *D. Vicente Rodriguez* a fost lovit de vânt, a mers in anul 1919 *Sept. 29* la *Limpas*. *Doctorul lui mărturisește* ca prin minune s'a vindecat, scrie „*Lovitură de vânt din partea stânga, care s'a inițiat din boală de creeri, n'am avut nădejde ca bolnavul meu să se vindece, inșă după ce a mers in Limpas și eu cu dânsul la crucea lui Hristos in 5 minute s'a vindecat, Numai o putere Dumnezească l'a putut vindeca, ceace cu jurământ adevesc. Doctor Jose Naveda 1919 Sept. 21.*

Vedem că bunul Dumnezeu aprobă cinstirea Cruci și a Icoanelor prin minuni.

Advențiști de altcum și prin vor-

bele lor i-și contrazic căci câte odată și ei spun că-i bine a cinsti icoanele așa de pildă: In gazeta lor „O scurtă expunere a principiilor comunității a adventiștilor de ziua 7-ea,“ la pagina 19. „Icoanele sunt amintiri sfinte le dăm o intrebuițare sfântă, binepricepută, potrivită s, Scripturi.“

Noi creștinii spunem așa: Nu de ochii lumii așezăm icoanele in biserică. Văzându-le ne aducem aminte că trebuie să-ne îndreptăm viața. Ele ne sunt mai scumpe ca fotografiile noastre și a părinților. In testamentul Vechiu Eșire, 25,22 din mijlocul Herovimilor se arată Dumnezeu. Prin sicriul legii au fost dărâmate zidurile Ierihonului. Isus Navi 7. Dacă Hristos și-a lăsat chipul pe pânzătura Veronichii, care și azi se vede in Roma, de bună seamă a dat exemplu să cinstim s. cruce și icoanele.

Deci, Să cinstim Crucea și Icoanele!

(Sfârșit.)

Din catechism.

Câte persoane sau fețe Dumnezești sunt?

Sunt trei persoane sau fețe Dumnezești: Tatăl, fiul și Spiritul Sfânt

16. Este Tatăl Dumnezeu? Așa e, Tatăl Dumnezeu adevărat.

Noi numim persoana întâia din sfânta Treime Tatăl. El se numește așa pentru lucrurile văzute și nevăzute pre cari le a chemat la existență, le a dat ființă din nimicinicie și pre cari le cârmuește. dar se chiamă Tată și pentru oameni, pre cari prin darul sfințitor îi ridică in ordinea darului ca fiii lui Dumnezeu se fie. In acest înțeles ne rugăm lui Dumnezeu: „Tatăl nostru carele ești in ceruri...“

în acelaș înțeles zice și apostolul „... ați primit spiritul înfierii, prin care strigăm: Abba părinte,” (Rom. 8, 15.) sau cum ne învață catechismul roman: „Considerând ori crearea ori guvernarea sau mai pre sus de toate înfierea, credincioși cu drept cuvânt mărturisesc și chiamă pre Dumnezeu: Tată.

Intr'un înțeles deosebit și în mod special se chiamă persoana întâe din Sf. Treime Tată, că este în raport cu a doua persoană, pre care la născut. In acest înțeles zice Matei (11, 27.) „Nimeni nu cunoaste pe fiul, fără numai Tatăl.” și Ioan (3, 35 și 5, 20) „Tatăl iubește pe fiul și toate le-a dat în mâinile lui”, în acest înțeles se roagă Isus (Luca 23, 46), „Tată în mâinile Tale dau sufletul meu”.

Cumcă Tatăl este persoană dumnezească, mărturisim în credeu zicând: „*Cred într-un Dumnezeu Tatăl...*”

C. P. Antoniu cel Mare (17 Ianuarie.) s'a născut în Egipt în comuna Coman în anul 250 d. Hr. din părinți creștini. A dobândit creștere cucivoasă, dar afară de Sf. Scriptura cu alte științe nu s'a ocupat. A știut de a rostul întreaga Sfânta Scriptura. A luptat în contra părerilor greșite ale Arianilor, cari au voit să'l seducă zicând: „ce fel de Dumnezeu este Hris-

tos dacă l'a putut să-l prindă să-l bată și să'l restignească? sf. Antoniu le-a răspuns: „Acolo unde ați cetit că Isus a fost prins, bătut și restignit și dacă le credeți aceste, tot acolo veți afla scris că a și înviat din propria sa putere că a înviat și pre alții, că a poruncit vânturilor, a âmblat pe apă, a prefăcut apa în vin. Sau trebuie să credeți ambele sau se vă lăsați de erezul vostru. „Episcopii știind că Sf. Antoniu are vază mare, l'au invitat să meargă în Antiochia și să predice în contra Arianilor.

Poșta administrației. Preasf. Sa Episcopul *Tr. Frențiu al Orăzii* pentru de a da indemn părintesc la munca noastră, a binevoit și de asta dată a ne trimite un ajutor bănesc de 200 Lei. Când pe aceasta cale cvităm primirea sumei trimise, aducem expresia cele mai călduroase mulțumiri.

Totodată cvităm cu mulțumită suma de 500 Lei trimisă de părintele paroh al Brebului on. *George Iurca*, ca abonament pentru exemplare organului nostru, cari a avut bună-tate a le plasa între credincioșii domniei sale. Incestăm cu plăcere acest gest ca pildă vrednică de imitat.

CUMPĂRAȚI

„**NOUL TESTAMENT**”
tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la **LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET**
Pașa Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

17—23 Ianuarie 1926.

- 17. **Dumineca** lui Zachei Ev. Luca 19. 1—11 C. P. Antoniu Marele.
- 18. Luni. PP. Atan. și Kiril.
- 19. Marți. C. P. Macarie.
- 20. Miercuri. C. P. Eutimiu.
- 21. Joi. C. P. Maxim.
- 22. Vineri. Ap. Timoteiu.
- 23. Sâmbătă. M. Climente.